

σήμερον τὰ ὕδατα τῶν ἀπολιθωτικῶν πηγῶν, ἀλλὰ πρόκειται ἐσωτερικὴ ἀντικατάστασις γενομένη εἰς ἕκαστον μόριον, ἐφ' ὅσον ἡ ἀρχικὴ ὕλη ἐξηφανίζεται διλυομένη, καὶ τέλος ἀληθῆς ἀπολιθώσις ἦτοι μεταβολὴ αὐτοῦ εἰς λίθον. Συχνάκις τὰ ὄρυκτὰ λειψανά αφανίζονται ἀφοῦ τὸ στρώμα τὸ περιβάλλον στερεοποιηθῆ· τὸ στρώμα δὲ τοῦτο ἐφαρμοζόμενον ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ ὄρυκτου λειψάνου ἀναπαράγει τὴν μορφήν αὐτοῦ ὡς ἐκτύπωμα. Ἐκτυπώματα εἶτι κλοῦσι τὰ ἴχνη τῶν βημάτων, ἅτινα κατέλιπον ζῶα τινὰ διερχόμενα ἐπὶ πετρώματος ἀκόμη μαλακοῦ καὶ ἅτινα διέμειναν μετὰ τὴν στερεοποίησιν τῶν πετρωμάτων. Οὕτως εὐρίσκομεν τὰ ἐκτυπώματα τῶν βημάτων τῶν ἐρπετῶν καὶ πτηνῶν.

Π Ε Ρ Ι

ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΤΗΣ ΦΘΙΣΣΩΣ ΔΙ' ΥΠΕΡΘΕΡΜΟΙ ΑΕΡΟΣ

Ἴσως δὲν εἶνε πολὺ ἀγνωστος ἡ πρὸ ὀλίγου χρόνου ἀνακαλυφθεῖσα μέθοδος τῆς θεραπείας τῆς φθίσεως τῶν πνευμόνων δι' ὑπερθερμῶν αἰρός. Γνωσθέντος ὅτι τὰ μικρόβια τῆς φθίσεως δι' ὑψηλῆς θερμοκρασίας καταστρέφονται, ἐσκέφθησαν ὅτι ἡ εἰσπνοὴ αἰρός θερμοκρασίας περίπου 2000 K. ὑπὸ τοῦ πάσχοντος, ἐξ ἀνάγκης θὰ προκαλέσῃ μεγάλην αὐξήσιν τῆς θερμοκρασίας ἐν τοῖς βρογχικοῖς κυστιδίοις τῶν πνευμόνων καὶ ἐπομένως τὰ μικρόβια, μὴ ἀντέχοντα εἰς τοιαύτην ὑψηλὴν θερμοκρασίαν, θὰ καταστρέφονται καὶ οὕτω θὰ ἐκλίπη τὸ παραγωγικὸν αἷτιον τῆς νόσου. Ἡ θεραπευτικὴ αὕτη μέθοδος μετ' ἐπακνελημμένας δοκιμὰς ἐπὶ ζῶων ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ πολλῶν φθισιῶντων ἀνθρώπων· πολλοὶ δὲ τῶν ἰατρῶν ἐξεθείσαν τὰ ἐνεργητικὰ ἀποτελέσματα τῆς θεραπευτικῆς δυνάμεως τοῦ ὑπερθερμῶν αἰμοῦ εἰς τρόπον ὥστε ἐπιστεύθη πρὸς στιγμὴν ὅτι εὐρέθη τὸ ἀντιφάρμακον τῆς ὀλεθρίας ταύτης νόσου. Μόνον ἐγεννήθη ποιά τις ἀμφιβολία μήπως ἡ ὑψώσις τῆς θερμοκρασίας ἐν τοῖς κυστιδίοις σὺν τῇ καταστροφῇ τῶν παθογόνων μικροβίων προξενεῖ τὴν καταστροφὴν καὶ αὐτῶν τούτων τῶν κυστιδίων, καὶ οὕτω γίνεται βλάβη μᾶλλον παρὰ ὠφελείας πρόξενος. Ἐν τούτοις οὐδέτερον τούτων εἶνε ἀληθές· διὰ πειραμάτων μετὰ πολλῆς ἐπιστάσιος καὶ ἀκριβείας γενομένων ἐσχάτως ὑπὸ μὲν τῶν κ. κ. Schrwald καὶ Thomson ἐπὶ ζῶων, ὑπὸ δὲ τοῦ κ. Taylor ἐπὶ ἀνθρώπων ἐξηκριβώθη ὅτι ὁ ὑπερθερμῶν αἰρὸς τῶν 2000 K. μέχρι οὐ φθάσῃ εἰς τὰ βρογχικὰ κυστιδία φύχεται ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε μόλις ἐπιφέρει ἐκεῖ αὐξήσιν τῆς θερμοκρασίας κατὰ ἡμίση μέχρις ἐνός Κελσιακοῦ βαθμοῦ· καὶ ἐν αὐτῇ δὲ τῇ τραχείᾳ ἀρτηρίᾳ μόλις παρατηρεῖται αὐξήσις τῆς θερμοκρασίας κατὰ 40—50 K. Ἐνοεῖται ὅτι ἡ θερμοκρασία αὕτη πολλοῦ ἀπέχει τοῦ

νὰ εἶνε καταστρεπτικὴ τῶν φθισιγόνων μικροβίων. Καὶ αὐτὴν δὲ τὴν κατὰ ἕνα ἔστω βαθμὸν αὐξήσιν τῆς θερμοκρασίας δὲν θέλουσι νὰ ἀποδώσωσιν εἰς τὸν ὑπερθερμῶν αἰρῶν, ἀλλὰ εἰς τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς ἀναπνοῆς τοῦ ἀσθενοῦς.

Εἰς ἐπιβεβαίωσιν τῶν πορισμάτων τούτων καὶ εἰς ἐπίρρυσιν τῆς γνώμης τῶν ἀνωτέρω ἐξόχων ἐπιστημόνων ἔρχεται καὶ ἡ ἀνακοίνωσις τῶν κ. κ. Dujardin-Beaumez καὶ Constantin Paul πρὸς τὴν Ἰατρικὴν ἐπιθεώρησιν τῆς Ἰατρικῆς, οἵτινες ἀποφαίνονται ὅτι ἡ μέθοδος αὕτη εἶνε ὅλως ἀλυσιτελής καὶ ἀναξία τῆς ἐλαχίστης προσοχῆς, ὁ τελευταῖος μάλιστα θεωρεῖ αὐτὴν ὡς ἐπιβλαβή. Ἡ γνώμη τῶν διασήμεων τούτων παθολόγων, οἵτινες θεωροῦνται ὡς *autorité* ἐν τῇ Ἰατρικῇ ἐπιστῆμῃ εἶνε ἀνωτέρα πάσης ἀμφισβητήσεως. Καὶ λοιπὸν ἡ φθίσις καὶ πάλιν ἐστῆθη ἐπὶ τοῦ πεδίου πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ καταστρεπτικοῦ αὐτῆς ἔργου.

N. K. ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Ἀπὸ τοῦ παρόντος φύλλου συνεχίζομεν τὴν ἀπὸ τοῦ ἰοῦ φύλλου ἕνεκα παρεμπεσάντων κωλυμάτων διακοπεῖσαν πραγματείαν περὶ θηλάσεως τῶν βρεφῶν τοῦ ἡμετέρου συνεργάτου ἰατροῦ κυρίου Λ. Χριστοπίτου, ὅστις τυγχάνει γνωστός ἐν τῷ ἐπιστημονικῷ κόσμῳ καὶ ἐξ ἄλλων αἰῶν λόγου συγγραμμάτων του ἀλλὰ καὶ ὡς ἐκδότης τῶν «Νέων Φαρμάκων». Τὸ ζήτημα τῆς θηλάσεως τῶν βρεφῶν ὑπὸ μίαν ἐποψίν εἶνε καθαρῶς ἰατρικόν, ἀφ' ἑτέρου ἔμως εἶνε ζήτημα ἐνδιαφέρον πάντων οἰκογένειαν καὶ στενώτατα συνδεόμενον πρὸς τὴν ὑγίαν καὶ τὴν ζωὴν προσφιλεστάτων ἡμῶν νεαρῶν ὑπάρξεων· ἀκριβῶς δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον καὶ ὑπὸ τοιαύτην ἔννοίαν ἐγράφη ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου ἐγκρίτου συνεργάτου, ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς ἀνάγνωσμα ὠφέλιμον διὰ πᾶσαν οἰκογένειον.

ΤΙΤΘΕΙΑ

ἢ Θήλασις τῶν βρεφῶν.

Ἐρδείξεις ἦτοι εἰς ποίας περιστάσεις δύναται ἡ μήτηρ νὰ θηλάξῃ τὸ τέκνον της.

Πᾶσα γυνὴ ὑγιῆς, ἐπαρκῆ ποσότητα γάλακτος ἔχουσα δύναται νὰ θηλάξῃ τὸ ἑαυτῆς τέκνον. Ἀλλὰ καὶ μέτριος βαθμὸς ὑγείας δὲν πρέπει νὰ ἀντιτάξῃ πάντοτε κώλυμα κατὰ τῆς μητρικῆς θηλάσεως. Οὕτω λ. χ. αἱ ὑποκείμεναι εἰς νευραλγίας τῆς μήτρας ἢ τῶν ὠθηκῶν γυναῖκες, αἱ πάσχουσαι ὑπὸ χλωροακναιμίας αἱ ἐλαφρῶς νευροπαθεῖς, καὶ αἱ παραπονούμεναι δι' ἀνορεξίαν καὶ κακὴν πέψιν θεραπεύονται πολλάκις δι' αὐτῆς ταύτης τῆς θηλάσεως, καθ' ἣν κατὰ γενικὸν κανόνα, ἀπολαμβάνουσιν ἐξαίρετου ὑγείας παρατηρούμενης μάλιστα μετὰ τὸν ἀπογαλακτισμὸν.

Ἄρτερδείξεις, ἦτοι εἰς ποίας περιστάσεις δὲν δύναται ἡ μήτηρ νὰ θηλάξῃ τὸ ἑαυτῆς τέκνον.

Ἄντενδείκνυται ἡ μητρικὴ θηλάσις :